

Olvasmány

1 Kir 17, 10–16

A nagy szárazság idején Illés próféta az Úr parancsára útra kelt és elment Careftába. Amikor a város kapujához ért, épp ott volt egy özvegyasszony, aki rőzsét szedegetett. A próféta megszólította, és ezt mondta neki: „Hozz nekem egy kis vizet korsóban, hadd igyam!” Amikor az asszony elindult, utána szólt: „Hozz egy falat kenyeret is!”

Az így felelt: „Amint igaz, hogy él a te Istened: Nincs sütve semmim, csak egy marék lisztem van a szakajtóban, meg egy kis olajam a korsóban. Épp azon vagyok, hogy rőzsét szedjek, aztán elmegyek és elkészítem magamnak és a fiamnak. Megesszük, aztán meghalunk.”

Illés azonban így válaszolt neki: „Ne félj! Menj, s tedd, amit mondtál; csak előbb csinálj belőle egy kis lepényt, aztán hozd ki nekem; magadnak és a fiadnak csak utána készíts.

Mert ezt mondja az Úr, Izrael Istene: A szakajtó nem ürül ki, a korsó nem apad el addig, amíg az Úr esőt nem hullat a földre.”

Elment hát és úgy tett, amint Illés mondta. S volt mit ennie, neki is, fiának is. A szakajtó nem ürült ki, és a korsó nem apadt ki az Úr szava szerint, amelyet Illés által mondott.

Szentlecke

Zsid 9, 24–28

Testvéreim! Krisztus nem kézzel épített szentélybe lépett be, amely a valódinak csak előképe, hanem magába a mennybe, hogy most az Isten színe előtt közbenjárjon értünk. Nem azért lépett be, hogy többször áldozza fel magát, mint ahogy a főpap minden évben idegen vérrel belép a legszentebb szentélybe, hiszen akkor a világ kezdete óta már többször kellett volna szenvednie. Így azonban az idők végén egyszer s mindenkorra megjelent, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.

Amint az ember számára az a rendelkezés, hogy egyszer haljon meg, és utána ítéletben legyen része, úgy Krisztus is egyszer áldozta fel magát, hogy sokaknak bűnét elvegye. Másodszor nem a bűn miatt jelenik meg, hanem azok üdvözítéséért, akik rá várnak.

Evangélium

Mk 12, 38–44

Egy alkalommal, amikor Jézus tanított, ezt mondta a tömegnek:

„Óvakodjatok az írástudóktól, akik szívesen járnak hosszú köntösben, és szeretik, ha nyilvános tereken köszöntik őket. Örömet elfoglalják a zsinagógában és a lakomákon a főhelyeket. Felélik az özvegyek házat, és közben színleg nagyokat imádkoznak. Ezért keményebb ítélet vár rájuk.”

Ezután leült szemben a templompersellyel, és figyelte, hogy a nép hogyan dobja a pénzt a perselybe. Sok gazdag sokat dobott be. De egy szegény özvegyasszony is odajött, és csak két fillért dobott be.

Erre magához hívta tanítványait, és így szólt hozzájuk: „Bizony mondom nektek, ez a szegény özvegy többet adott mindenkinél, aki csak dobott a perselybe. Mert ők a feleslegükből adakoztak, ez pedig mindent odaadott, amije csak volt, egész vagyonát.”

Aki mindent odaadott

Jézus leül a templomkincstárral szemben, és figyel a templomba sereglő zsidókat. Megfigyelésének eredményét ki is értékeli, mert egyúttal pasztorális gyakorlat és tanítás is ez az apostolok számára. Kétféle vallásos típust jelöl meg: az írástudók típusát, a külsődlegest előnyben részesítő, „legalista” vallásosságot és a bensőséges, áldozatos vallásosságot. Ez utóbbi példája a szegény özvegyasszony, akinek ajándéka s egyáltalán egész megjelenése nem mutatós, de annál őszintébb és igazabb. Az özvegyasszony csak két fillért dob a perselybe, de vallásossága mégis értékesebb, mint a feltűnést keltő írástudóké, a gazdagoké, akik sokat dobnak a perselybe. Részük-ről a sok is kevés volt, az özvegynek a kevés is sok volt, sőt mindene, mert egész megélhetését jelentette. A *szív és lélek odaadása* hiányzik a gazdagok adakozásából és életéből, s ezt bizony nem lehet külsőséggel, látszattal és mutatós gesztusokkal pótolni. Az özvegy két fillérje pedig *teljes* csatlakozást jelentett Istenhez: mindent odaadott, fenntartás, aggodalom és mellékszándék nélkül. Ez az *odaadás* a lélekben, belül történik, s a külső áldozat csak következménye és jele. A készséges, odaadó lelkiületre Jézus adta nekünk a legszebb példát. Ő mindent odaadott értünk. Minden szentmise a *teljes odaadásra* szólít fel minket Istenért és embertársainkért. Erre a bensőséges odaadó lelkiületre figyelmeztet a mai evangélium. Ez az Istennel való tökéletes egyesülés útja: az életszentség útja.

forrás: www.szepe.hu

HIRDETÉS

Rózsafüzér-társulatok és imádkozó közösségek találkozója lesz templomunkban 2015. november 9-én hétfőn 17.00 órától. A program rózsafüzér-imádsággal kezdődik, majd közösen veszünk részt a 18.00 órákor kezdődő szentmisén.

Jövő vasárnap, november 15-én ovismisére várjuk a gyerekeket és szüleiket a plébánia hittantermébe 16 órai kezdettel.

November 15-én, vasárnap a 18 órai szentmisét templomunk elhunyt plébánosaiért és a Dóm kórus elhunyt tagjaiért mutatjuk be.

A jövő évre vonatkozó miseszándékokat a sekrestyében ill. hivatali időben a plébánián lehet íratni.